

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
YEDİNCİ DAİRE	2004	686	2001	3268	16/03/2004

KARAR METNİ

BELEDİYELERCE, ALTYAPI TAHRİP BEDELİ ÜZERİNDEN HESAPLANAN KATMA DEĞER VERGİSİNİN RÜCUEN TAHSİLİ AMACIYLA TESİS EDİLEN İŞLEME KARŞI AÇILAN DAVANIN GÖRÜM VE ÇÖZÜMÜNÜN, ADLİ YARGININ GÖREVİNE GİRDİĞİ HK.<

Temyiz İsteminde Bulunan: Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı ANKARA

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf : ... İnşaat ve Tesisat Anonim Şirketi

Vekili : Av. ...

İstem Özet : Ankara Büyükşehir Belediyesi Alt Yapı ve Koordinasyon Merkezi Kuruluş, Görev, Yetki, Çalışma ve Usulleri Yönetmeliğinin 22'nci maddesinin (a) bendinde öngörülen zemin tahrip ücreti üzerinden hesaplanan katma değer vergisinin ödenmesinin istenmesine ilişkin işlemi; Ankara Büyükşehir Belediyesi Alt Yapı ve Koordinasyon Merkezi Kuruluş, Görev, Yetki, Çalışma ve Usulleri Yönetmeliğinin 22'nci maddesinin (a) ve (g) bendlerinin iptal edildiği; öte yandan, katma değer vergisinin konusu dışında kalan ve ceza niteliğinde olan zemin tahrip ücreti üzerinden hesaplanan verginin yasal olmadığı gerekçesiyle iptal eden Ankara Beşinci Vergi Mahkemesinin 20.2.2001 gün ve E:2000/573; K:2001/141 sayılı kararının; tesis edilen işlemin yerinde olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: İstem reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakim İldes'in Düşüncesi: 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 8'inci maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendinde, mal teslimi ve hizmet ifası hallerinde bu işleri yapanların mükellef olduğu belirtilmiştir. Dosyanın incelenmesinden, vergiye nihai olarak katlanan davacı Şirketten tahsil edilemeyen verginin ödenmesi için mükellef olan Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığınca işlem tesis edildiği anlaşılmıştır.

Olayda, üzerinde vergi borcu doğan Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı, nihai tüketiciden tahsil edemediği vergiyi, ancak Borçlar Kanununu hükümlerine göre rücu davasına konu edilebilir.

Bu itibarla, anılan idarenin, adli yargıda açacağı rücu davası ile davacıdan istemesi gereken uyumsuzluk konusu katma değer vergisini, kamu gücünü kullanmak suretiyle tesis ettiği dava konusu işlemle istemesinde isabet bulunmamaktadır.

Bu nedenle, sonucu itibarıyla yerinde bulunan mahkeme kararına yönelik temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Bilgin Arısan'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektiren nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüldü:

Dosyanın incelenmesinden, Ankara doğal gaz yaygınlaştırma projesinin yüklenicisi olan davacı Şirket adına, ruhsatsız kazı yapması sebebiyle hesaplanan zemin tahrip ücreti üzerinden, davaya konu katma değer vergisine ilişkin işlemin tesis edildiği anlaşılmıştır.

2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri hakkında Kanunun 3410 sayılı Kanunun 2'nci maddesiyle değişik 6'ncı maddesinde, "Vergi mahkemeleri;

a) Genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davaları,

b) (a) bendindeki konularda 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları,

c) Diğer kanunlarla verilen işleri, çözümler" hükmü yer almış; 5'inci maddesinde de, vergi mahkemelerinin görevine giren davalarla ilk derecede Danıştay'da çözümlenecek olanlar dışında, maddede belirtilen davaların idare mahkemelerince karara bağlanacağı hüküm altına alınmıştır.

Yukarıda yer verilen maddeden de anlaşılacağı üzere; tesis edilen işlem sebebiyle yaratılan uyumsuzluğun vergi mahkemelerince çözümlenebilmesi için, söz konusu işlemin, Genel Bütçeye, il özel idarelerine, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlarla benzeri mali yükümlere ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin bir alacağı konu edinmesi gerekmektedir.

Oysa; zemin tahrip ücreti üzerinden hesaplanan ve bu nedenle davalı idarenin şahsi alacağına dönüşen meblağ, Genel Bütçeye, il özel idarelerine, belediyelere ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümler niteliğindeki alacaklara ilişkin olmadığı gibi, davalı Belediye Başkanlığı da katma değer vergisi tarhına yetkili vergi idaresi değildir. Dolayısıyla, anılan meblağın davacı Şirketten rücu tahsili amacıyla tesis edilen işleme karşı açılan davanın görüm ve çözümü, adli yargının görevine girmektedir.

Bu bakımdan; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 15'inci maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendi uyarınca, davanın görev yönünden reddi gerekirken, işin esasının incelenmesi suretiyle verilen vergi mahkemesi kararında isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; temyiz isteminin kabulü ile mahkeme kararının bozulmasına; bozma kararı üzerine Mahkemece yeniden verilecek kararlarla birlikte yargılama giderleri de hüküm altına alınacağından, bu hususta ayrıca hüküm tesisine gerek bulunmadığına, 16.3.2004 gününde oybirliği ile karar verildi.

YÖ/ÖEK